

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/2395 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 8 mei 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 december 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.2. Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) houdt de rechtbank bij het beoordelen van het beroep rekening met feiten en omstandigheden, die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

Ingevolge het tweede lid, voor zover thans van belang, wordt alleen rekening gehouden met feiten en omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, indien deze voor de beschikking omtrent de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33, relevant kunnen zijn.

Ingevolge het derde lid verzoekt de rechtbank de minister om zo spoedig mogelijk schriftelijk aan de wederpartij en de rechtbank te laten weten of de ingeroepen feiten en omstandigheden aanleiding zijn voor handhaving, wijziging of intrekking van het bestreden besluit.

2.3. De rechtbank heeft onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Irak van 28 april 2006, dat is ingebracht door de vreemdeling bij brief van 20 februari 2007, overwogen dat de minister zich niet zonder meer op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat het bij voorbaat zinloos is om bij de Noord-Iraakse autoriteiten bescherming te vragen tegen eerwraak. De rechtbank heeft hetgeen in dit ambtsbericht, dat dateert van na het besluit van 21 december 2005, is vermeld hiermee terecht aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden, als bedoeld in artikel 83 van de Vw 2000. Niet blijkt echter dat de rechtbank een verzoek

als bedoeld in artikel 83, derde lid, van de Vw 2000 heeft gedaan. In de rubriek procesverloop van de uitspraak is weliswaar vermeld dat de staatssecretaris ter zitting op 5 maart 2007 af heeft gezien van de mogelijkheid alsnog schriftelijk te reageren op de door de vreemdeling na het nemen van het besluit ingeroepen feiten en omstandigheden, maar uit deze mededeling noch anderszins blijkt dat de rechtbank aldaar de staatssecretaris heeft gevraagd om, zoals in artikel 83, derde lid, van de Vw 2000 is voorgeschreven, schriftelijk te laten weten of de door de vreemdeling ingeroepen passages uit het ambtsbericht aanleiding zijn voor handhaving, wijziging of intrekking van het besluit van 21 december 2005. Zonodig had de rechtbank de behandeling in verband daarmee voor korte tijd kunnen aanhouden.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De grieven behoeven geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.5. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 8 mei 2007 in zaak nr. 06/2395;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

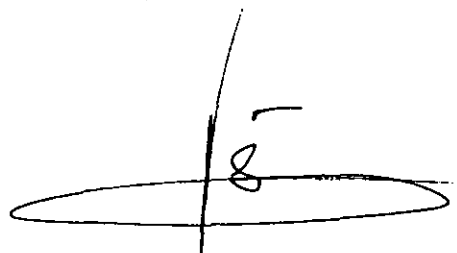
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 december 2007

314.

Verzonden: 18 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 2395

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 8 mei 2007

in de zaak van:

geboren op van Iraakse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. drs. A. Hol, advocaat te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.M. Lindenboom, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 11 mei 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 21 december 2005 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 10 januari 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft op 12 februari 2007 een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 5 maart 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.
- 1.4 Verweerder is ter zitting op grond van artikel 83, derde lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) in de gelegenheid gesteld schriftelijk te reageren op ingeroepen feiten en omstandigheden, die volgens eiser zijn opgekomen na het nemen van het bestreden besluit, en dan met name het algemeen ambtsbericht Irak van april 2006. Verweerder heeft ter zitting aangegeven te volstaan met een mondelinge reactie en geen behoefte te hebben aan een schriftelijke reactie.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

zaaknummer: AWB 06 / 2395

2

- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden. Ingevolge artikel 29, eerste lid, Vw kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd onder meer worden verleend aan de vreemdeling: a. die verdragsvluchteling is; b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.4 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Eiser is Koerd en afkomstig uit Noord-Irak. Op 15 augustus 2002 zijn de problemen begonnen die voor eiser de reden waren om het land te verlaten. Eiser hield van een meisje, Zijn moeder is twee keer bij haar ouders geweest voor een huwelijksaanzoek, maar haar ouders gingen niet akkoord. De ouders van hebben uiteindelijk gezegd "als je zoon terugkomt, gaan wij hem vermoorden." Eiser is niet teruggegaan, maar bleef contact met hem zoeken. Uiteindelijk heeft hij seks met haar gehad op 15 augustus 2002, daarna heeft hij niets meer van vernomen. Hij vertelde dit aan zijn moeder en die heeft hem aangeraden het land te verlaten. is nu mogelijk zwanger en de familie van haar wil dat de moeder van eiser een dochter aan hen uithuwelijkt, maar zijn moeder heeft geen dochter die in de leeftijd is om te huwen. Eiser is nog even gebleven om geld bij elkaar te krijgen en uiteindelijk heeft hij op 10 september 2002 het land verlaten.
- 2.5 Verweerder heeft zich, samengevat en voor zover van belang, op het standpunt gesteld dat aan eiser kan worden tegengeworpen dat hij geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielaanspraak. Vervolgens heeft eiser onvoldoende aangetoond dat hij bij een terugkeer naar Irak te vrezen heeft voor een behandeling welke in strijd is met artikel 3 van het Verdrag van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Tenslotte is er geen categoriaal beschermingsbeleid op eiser van toepassing.
- 2.6 Eiser heeft hiertegen het volgende aangevoerd. Eiser heeft geen documenten meegenomen op zijn vlucht vanuit Irak, omdat hij bang was dat deze wellicht bij een eventuele arrestatie zouden worden vernietigd. Hij heeft nog wel geprobeerd zijn documenten door zijn moeder te laten opsturen, maar doordat het postverkeer vanuit dermate gebrekkig is en het risico op het verlies groot is, kan zijn moeder de documenten niet opsturen. Ten tweede stelt eiser dat hij te vrezen heeft voor eerwraak van de familie van waardoor hij bij terugkeer een reëel risico loopt op schending van artikel 3 EVRM. Ten onrechte wordt door verweerder gesteld dat eiser bij de autoriteiten bescherming kan inroepen tegen de familie van.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 Allereerst stelt de rechtbank vast dat niet meer in geschil is dat eiser geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielaanspraak. De stelling van eiser dat hij geen documenten heeft meegenomen uit Irak, omdat hij

zaaknummer: AWB 06 / 2395

3

bang was dat deze bij een eventuele arrestatie zouden worden vernietigd, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten om eiser het ontbreken van documenten niet tegen te werpen.

- 2.8 Nu verweerder het asielrelaas van eiser geloofwaardig acht, ligt vervolgens de vraag voor of verweerder op goede gronden heeft overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, Vw.
- 2.9 De rechtbank is van oordeel dat de door eiser aangevoerde problemen die hij vermoedt te zullen ondervinden van de familie van het meisje waar hij verliefd op was en seksuele gemeenschap mee heeft gehad, niet zijn te herleiden tot één van de vervolgingsgronden zoals genoemd in het Vluchtelingenverdrag. Gesteld noch gebleken is dat de eerwraak die eiser vreesd verband houdt met zijn politieke of religieuze overtuiging. Verweerder heeft dan ook op juiste gronden geweigerd eiser een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, Vw, te verlenen.
- 2.10 Met betrekking tot de weigering van verweerder om eiser op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder b, Vw een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, overweegt de rechtbank het volgende.
- 2.11 Volgens vaste jurisprudentie mag van een vreemdeling worden gevergd dat hij zich, alvorens hij zijn land van herkomst verlaat om elders bescherming te zoeken, tot de autoriteiten van het land van herkomst wendt om bescherming te krijgen, tenzij dit voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos is. Indien dit niet aannemelijk is gemaakt, kan slechts het tevergeefs inroepen van de bescherming van de autoriteiten ertoe leiden dat moet worden aangenomen dat de autoriteiten van het land van herkomst niet bereid of in staat zijn bescherming te bieden.
- 2.12 Verweerder stelt dat eiser met betrekking tot zijn vrees voor eerwraak van de zijde van de familie van . . . bescherming had kunnen inroepen van zijn familie. Immers is niet gebleken dat zijn familie daartoe niet bereid zou zijn. Tevens stelt verweerder dat eiser de hulp van de Noord-Iraakse autoriteiten kan inroepen om bescherming te bieden en te bemiddelen bij het conflict. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat de Noord-Iraakse autoriteiten hem niet zouden willen of kunnen helpen. Ter onderbouwing van dit standpunt verwijst verweerder naar het ambtsbericht van 4 juli 2005 waarin vermeld is dat in de KRG-gebieden de autoriteiten in 2002 de wetgeving inzake moorden vanwege eerwraak hebben aangepast, waardoor de daders van eerwraak niet langer immuun zijn. In het gebied KRG/KDP is in 2002 een wijziging op de wet aangenomen houdende dat eerwraak in dat gebied niet is toegestaan.
- 2.13 Vaststaat dat eiser geen bescherming heeft gevraagd bij de autoriteiten. De vraag is dan ook of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het vragen om bescherming aan de autoriteiten voor hem te gevaarlijk of bij voorbaat zinloos was. Hierbij is het volgende van belang.
- 2.14 Blijkens het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Irak van 3 juni 2004 zijn er verschillende berichten die erop duiden dat moorden vanwege eerwraak in verschillende delen van Irak voorkomen. Cijfers daaromtrent zijn niet bekend. In dit ambtsbericht wordt verwezen naar een eerder ambtsbericht van oktober 2002 waarin is vermeld dat door de invloed van de traditionele samenleving in

Noord-Irak het in de praktijk moeilijk is bloed – of eerwraak te voorkomen of er tegen op te treden.

Uit het ambtsbericht van juli 2005 blijkt dat personen die voor eerwraak moeten vrezen niet of nauwelijks terecht kunnen in opvanghuizen. Indien geen bescherming kan worden geboden in eigen kring, bestaat er soms de mogelijkheid tot tijdelijke opvang op een politiebureau of in een gevangenis. Wanneer ook de politie geen bescherming kan bieden, wordt de hulp ingeroepen van de 'mukhtar' (semi-formeel wijk- of dorpshef), die de desbetreffende persoon in huis kan nemen. Het vorenstaande is herhaald in het laatste ambtsbericht met betrekking tot Irak van april 2006. Voorts is bij twee noten op pagina 66 van dit ambtsbericht het volgende vermeld:

370: *Precieze aantallen vrouwen en mannen die bescherming tegen eerwraak kunnen vinden zijn onbekend. Er is – mede vanwege de gevoeligheid van het onderwerp – geen verdere informatie inzake eerwraak gericht tegen mannen.*

371: *Er zijn echter ook gehouden dat bijvoorbeeld KRG – autoriteiten zo goed als geen bescherming bieden bij een dreiging van aan eerwraak gerelateerd geweld.*

- 2.15 Verweerder heeft zich, onder verwijzing naar voormelde ambtsberichten, op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het bij voorbaat zinloos is om bij de Noord-Iraakse autoriteiten bescherming te vragen. Dat uit die ambtsberichten naar voren komt dat het niet geheel duidelijk is in hoeverre de autoriteiten bescherming kunnen verlenen ziet op de mate van effectiviteit van de bescherming. Dat betekent niet dat geen bescherming kan worden geboden. Verwezen is in dit verband naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 3 mei 2005 (200410684/1).
- 2.16 De rechtbank kan verweerder volgen in zijn standpunt voor zover gebaseerd op de ambtsberichten van oktober 2002, juni 2004 en juli 2005. In navolging van de Afdeling in genoemde uitspraak is de rechtbank van oordeel dat de informatie in die ambtsberichten nog de mogelijkheid openlaat dat (enige vorm van) bescherming kan worden geboden tegen eerwraak.
- 2.17 In het ambtsbericht van april 2006 daarentegen wordt voor het eerst – zij het in de noten – specifiek informatie gegeven, die ziet op mannelijke slachtoffers van eerwraak, namelijk dat er mede vanwege de gevoeligheid van het onderwerp geen verdere informatie is inzake eerwraak gericht tegen mannen. Nu er – kennelijk – geen informatie is over eerwraak gericht tegen mannen, is onduidelijk of mannen überhaupt bescherming kan worden geboden tegen eerwraak. Daar komt nog bij dat, zoals uit noot 371 op pagina 66 van het ambtsbericht van april 2006 blijkt, er signalen zijn dat bijvoorbeeld KRG – autoriteiten zo goed als geen bescherming bieden bij een dreiging van aan eerwraak gerelateerd geweld. Bij deze stand van de informatie heeft verweerder zich niet zonder meer op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het bij voorbaat zinloos is om bij de Noord-Iraakse autoriteiten bescherming te vragen.
- 2.18 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren onder vernietiging van het bestreden besluit wegens strijd met artikel 3:46, eerste lid, Awb.

zaaknummer: AWB 06 / 2395

5

2.19 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten, zulks met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht. De kosten zijn op voet van het bepaalde in het bovengenoemde Besluit vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

3. Bestissing

3.1 De rechtbank:

3.2 verklaart het beroep gegrond;

3.3 vernietigt het bestreden besluit;

3.4 draagt verweerder op binnen een termijn van veertien weken opnieuw te beslissen op de aanvraag van 11 mei 2003, met inachtneming van hetgeen is overwogen in deze uitspraak;

3.5 veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser moet voldoen;

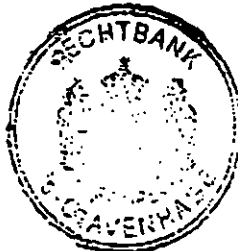
Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greenw, rechter, en op 8 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. R.C.G. Beentjes, griffier.

afschrift verzonden op: 16 MEI 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor aansluitend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

13 JUN 2007

ZAAKNR. 200704086

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage,
 appellant,
 gemachtigde: mr. J.W.Th. Berg,
 ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zitting houdende te Haarlem
 van 8 mei 2007
 met kenmerk AWB 06/2395

Inzake:

aan te duiden als verweerder,
 gemachtigde: mr. drs. A. Hol,
 advocaat te Haarlem

Proces

Procesvertegenwoordiging
 Vestiging Den Haag

Bordewijklaan 62
 2591 XR Den Haag

Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr C. Lindeboom

13-06-2007 16:06

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (hierna: de Staatssecretaris) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 8 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007, met kenmerk AWB 06/2395 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 21 december 2005 gegrond heeft verklaard, het bestreden besluit heeft vernietigd, heeft bepaald dat de Staatssecretaris binnen een termijn van 14 weken opnieuw dient te beslissen met inachtneming van hetgeen is overwogen in de uitspraak en de Staatssecretaris heeft veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

- 2.1. Op 11 mei 2003 heeft (hierna te noemen verweerder) een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw2000) ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 21 december 2005 heeft de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de Minister) deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

- 3.1. De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 21 december 2005 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
 - 3.2. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak.
- Grief 1*
- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.17 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"In het ambtsbericht van april 2006 daarentegen wordt voor het eerst - zij het in het de noten - specifiek informatie gegeven, die ziet op mannelijke slachtoffers van eerwraak, namelijk dat er mede vanwege de gevoeligheid van het onderwerp geen verdere informatie is inzake eerwraak gericht tegen mannen. Nu er - kennelijk - geen informatie is over eerwraak gericht tegen mannen, is onduidelijk of mannen überhaupt bescherming kan worden geboden tegen eerwraak. Daar komt nog bij dat, zoals uit noot 371 op pagina 66 van het ambtsbericht van april 2006 blijkt, er signalen zijn dat bijvoorbeeld KRG - autoriteiten zo goed als geen bescherming bieden bij een dreiging van aan eerwraak gerelateerd geweld. Bij deze stand van informatie heeft verweerder zich niet zonder meer op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het bij voorbaat zinloos is om bij de Noord-Iraakse autoriteiten bescherming te vragen."

- 3.4. Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.18 en 2.19 op pagina 4 en 5 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde

grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op grief 1

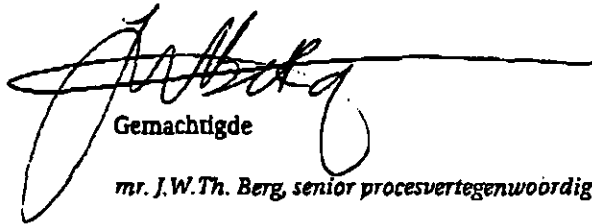
- 4.1. De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat de Staatssecretaris zich niet zonder meer op het standpunt heeft kunnen stellen dat het bij voorbaat zinloos is om bij de Noord-Iraakse autoriteiten bescherming te vragen. Niet in geschil is dat verweerder zich niet tot de autoriteiten heeft gewend voor bescherming.
- 4.2. De Staatssecretaris is van mening dat de rechtbank, nog voordat zij toekwam aan de vraag of bescherming door de autoriteiten mogelijk was, had moeten bezien of verweerder bescherming had kunnen verkrijgen van zijn (eigen) familie. Immers uit het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Irak van 28 april 2006 (verder het ambtsbericht) blijkt dat bescherming kan worden verkregen van de (eigen) familie. In feite is bescherming vragen van de familie de eerste optie. Het ambtsbericht zegt hierover het volgende: "Indien geen bescherming kan worden geboden in eigen kring, bestaat soms de mogelijkheid tot tijdelijke opvang op een politiebureau of in een gevangenis". Niet is betwist door verweerder dat hij niet de hulp van zijn familie heeft ingeroepen. Evenmin is gebleken dat de familie van verweerder daartoe niet bereid zou zijn. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte geen aandacht aan dit punt besteed.
- 4.3. De rechtbank heeft haar oordeel mede gebaseerd op de voetnoten 370 en 371 op pagina 66 van het ambtsbericht, en geconcludeerd dat verweerder al op voorhand geen bescherming had kunnen krijgen van de autoriteiten. In de visie van de Staatssecretaris valt deze conclusie niet te trekken.
- 4.4. In voetnoot 370 is opgenomen dat "er – mede vanwege de gevoeligheid van het onderwerp – geen verdere informatie inzake eerwraak gericht tegen mannen is". De Staatssecretaris is van mening dat deze zinsnede niet de conclusie rechtvaardigt dat in het geheel geen informatie beschikbaar is omtrent eerwraak gericht tegen mannen, noch dat de autoriteiten geen bescherming bieden aan mannen. Immers uit de desbetreffende passage uit het ambtsbericht (de passage bloed- en eerwraak opgenomen in paragraaf 3.4.5) blijkt dat deze ziet op zowel vrouwen als mannen (zie pg. 65 "Met eerwraak beoogt de dader de eer van de familie te herstellen door het ongewenst gedrag van een vrouwelijk en in uitzonderlijke gevallen eveneens een mannelijk familielid te bestraffen"). De conclusie die de rechtbank derhalve trekt is dan ook in de optiek van de Staatssecretaris niet de juiste. Hiermee miskent de rechtbank voorts de eerdere uitspraak van uw Afdeling, te weten de uitspraak van 3 mei 2005, 200410684/1 (*productie 2*), waaruit blijkt dat de passage omtrent bloed-en eerwraak wel degelijk ziet op mannen.
- 4.5. Voetnoot 371 stelt voorts dat "er ook geluiden zijn dat bijvoorbeeld de KRG-autoriteiten zo goed als geen bescherming bieden bij een dreiging van aan eerwraak gerelateerd geweld". Dit rechtvaardigt eveneens niet de conclusie dat daarmee ook aannemelijk is gemaakt dat het zoeken van bescherming bij de autoriteiten reeds op voorhand zinloos zou zijn. Hooguit geeft deze voetnoot in het ambtsbericht aan dat er verschillende geluiden zijn (en aanzien van bescherming tegen eerwraak van de zijde van de autoriteiten. Het is aan verweerder om aannemelijk te maken dat dergelijke opties voor hem niet open zouden staan.

4.6. Mitsdien stelt de Staatssecretaris zich dan ook op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte – na lezing van de voetnoten 370 en 371 – heeft geoordeeld dat niet zonder meer gesteld kan worden dat verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat het bij voorbaat zinloos is om bij de Noord-Iraakse autoriteiten bescherming te vragen.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 21 december 2005 ingestelde beroep.

Den Haag, 12 juni 2007

Gemachtigde

mr. J.W.Th. Berg, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 779 5458
telefax 070 779 9315

PRODUCTIE 1